

ikke engang Rabnet er rigtig skrevet, og jeg er vis paa, at hvis man spurgte efter hende i Nabofogne under det Navn, var der næppe Nogen, der kjendte hende. Jeg er født i Nabofognet og kjender Forholdene, og, hvad der er en Kjendsgjerning, det er, at Maren Honning i Windblæs er en agtværdig Gaardmandskone, der gratis har hjulpet mange Menneſter, som Lægerne have opgivet. Jeg skal være den sidste til at sige et ondt Ord om Lægerne; men saadanne Røverhistorier, som komme omkring i „Tilskueren“ og andre Blade om Maren Honning, skulle slaas ned; hun er en agtværdig Kone, og hun har lidt mange Straffe for det Gode, hun har gjort lige overfor mange Smaafolk. Jeg skal anbefale Lovforslaget, sandhuligvis med visse Endringer; men Grunden, hvorfor jeg tog Ordet, var for at forsvare Maren Honning, da jeg kjender hende og skylder hende det.

Kjær: Saa længe jeg har været Medlem af Thinget, og Forslag af denne Art have været fremme, har jeg ydet dem den Støtte og det Forsvar, jeg var i Stand til, og for nogle Aar tilbage blev der da ogsaa ført en meget livlig Forhandling om denne Sag. Jeg hører unegtelig til dem, der glæde sig over, at Tiden har modnet Tanker og Meninger godt om denne Sag, og da Sagen ved første Behandling slet ikke blev omtalt, troede jeg derfor, at Grunden var den, at Sagen var saa godt modnet, at man ikke fra nogen Side fandt Anledning til at angribe den. Men nu høre vi pludselig, at man ved anden Behandling af Sagen har store Betæneligheder ved den, og det høre vi endogsaa fra en Kant, hvor man, for at bruge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds' (C. F. Larsen) Udtryk, maa forbydes over den. Jeg forbydes over det ærede Medlem fra Langelands (Brandes) Optræden, men jeg forbydes ikke over det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), tværtimod glæder jeg mig overordentlig meget over hans Optræden, og ethvert Ord, han har sagt i denne Sag, tiltræder jeg fuldstændig og kan gjøre til mit. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds forbydes over hans Optræden, vil jeg sige, at naar dette ærede Medlem og det ærede Medlem for Langeland (Brandes), der ellers meget sjældent stemmer overens i ret Meget, vare saa overordentlig enige i denne Sag, tror jeg, at det kommer af, at de begge se Sagen med kjøbenhavnske Øine. Naar man hører, hvorledes det ærede Medlem fra Langeland optræder og driver, kan man sige, ikke saa lidt

Løier med de kloge Koner eller Mænd, som vi have i Sylland, og med den Overtro, som han mener, der i Særdeleshed herfter øvre paa Heden, saa turde det være muligt, at, dersom de to Herrer fik statistiske Oplysninger om, hvormange overtroiske Menneſter der var i Kjøbenhavn, blev Procenttallene maaske større i Kjøbenhavn end paa Heden. Man kan tillægge os, hvilke eiendommelige Betragtninger man vil, og betragte os som staaende paa et lavt aandeligt Standpunkt, men til Gjengæld for, at vi ikke der staa saa høit som de Herrer fra Kjøbenhavn, saa kan jeg dog sige dem, at i det, man kalder praktisk sund Sands, staa vi ikke tilbage for dem, heller ikke i at betragte og vurdere soleklare Kjendsgjerninger. Dersom ærede Medlemmer ville have soleklare Kjendsgjerninger fra os, da se vi jo endogsaa, at Menneſter ere blevne helbrede af Kvaſſalvere, som Læger have erklæret for uehbrede. Jeg skulde være i Stand til at bevise, at en Mand, til hvem 3 Læger havde erklæret, at hans Haand maatte sættes af, gif til en Kvaſſalver og fik den kureret. Vedkommende Kvaſſalver er for Resten bleven forfulgt ad Rettens Vej og har nogle Gange maattet betale Mulkt, men til Bevis for, hvor høit han staa i Publikum's Gunst, vil jeg nævne, at vi altid have betalt Mulkten for ham. Han er for Resten nu død, saa han kommer ikke til at betale flere Mulfter; men hvis han havde levet, saa er det ikke urimeligt, at han vilde være blevet forfulgt videre. Retten har for øvrigt altid idømt ham den mildeste Straf, den var i Stand til, og hvis den her foreliggende Lov havde været gjældende, saa vilde han helt have undgaaet Straf. Jeg vil derfor henstille til ærede Medlemmer fra Kjøbenhavn at se med andre Øine paa vore Forhold ude paa Landet, end de her have gjort. For Resten forstaa jeg meget godt, hvorledes de komme dertil, thi jeg har ogsaa konsulteret Læger her i Kjøbenhavn og set, at det er en hel Bagatel, de fordrer for et Sygebesøg, mod det, vi offere paa Landet, og det turde netop være den største Grund til, at Kvaſſalverne, eller hvad man nu vil kalde dem, at ikke-examinerede Personer give sig af med at kurere, at en stor Del af Befolkningen lever meget langt fra Kjøbstæder og derfor har vanskeligt ved at faae Lægehjælp. Den værste Side af Sagen er den, jeg kan gjerne sige ublu Betaling, som Lægerne paa Landet fordrer for deres Sygebesøg. Naar jeg, der bor en halvanden Mil fra nærmeste Kjøbstad, skal have Lægehjælp, saa koster det mig 10 Kr. foruden fri Befordring, og det er ikke Spøg, naar der kommer Sygdom i en fattig Familie, at den saa skal betale 10